

der drives for offentlig Regning, paa samme Maade som Staten i større eller mindre Grad befatter sig med Telegraph- og Forstvæsen, Krudt- og Klædefabrication, Glasfelteriet og i den nyeste Tid tillige med Jernbanedrift. Det synes at være principmæssigt og tillige til Fremme af en virksom og energisk Besørgelse af Forretningerne, at den øverste Driftsbestyrelse faaer en friere Raadighed over de under den virkende Functionairer, end der kan forenes med kongelig Ansættelse, og det almindelige og berettigede Ønske om Foranstaltninger, der sigte til at indskrænke Pensionsbyrden, synes i denne Green af Statens Virksomhed at kunne fyldestgøres uden Skade for Statstjenesten. Men navnlig maa det særlig komme i Betragtning, at hvis kongelig Ansættelse bevares i Poststaten i samme Omfang som hidtil, sees der ikke nogen rimelig Grund til at undlade at stille Telegraphvæsenets Bestillingsmænd og da vel ogsaa, under Forudsætning af, at Statens Drift af Jernbaner vedvarer, de i denne Tjeneste virkende Bestillingsmænd, eller dog et passende Antal af dem, paa samme Maade, og man vilde da komme til at forøge Statsembedsmændenes allerede nu allfor store Antal. Udvalget erkjender imidlertid, at man ikke paa een Gang vil kunne bryde med den i saa Henseende hidtil fulgte Praxis, og det skal derfor indskrænke sig til at foreslaae, at der denne Gang gjøres en Begyndelse ved at opstille som Regel, at kun de Postmestre, hvis Forretninger ere af en saadan Betydning, at deres Løn bestemmes til 1,000 Rd. — efter nogle Medlemmers Mening 1,200 Rd. — eller derover, erholde kongelig Ansættelse, samt at i Consequents hermed den Afgang, der ved Lovforslagets § 9, 2det Punktum, er aabnet de til 4de Lønningsklasse hørende Bestillingsmænd til efter en vis Tjenestetid at erholde saadan Ansættelse, hurtigfalder. Udvalget forudsætter herved, at der i en nær Fremtid vil blive indført et Selvpensioneringssystem for de forskjellige Classer af Bestillingsmænd i Statens Tjeneste, og som Bederlag for den Fordeel, der herved berøves de til 4de Klasse hørende Bestillingsmænd, vil der blive stillet Forslag, om, at der gives disse en Eneret eller i alt Fald en fortrinlig

Afgang til at erholde de til de 3 første Classer hørende Embeder. Billighed tilføjer derhos, at de Bestillingsmænd, der allerede ere ansatte i 4de Lønningsklasse, beholde den dem hidtil hjemlede Afgang til kongelig Ansættelse efter en vis Tjenestetid i samme Omfang som nu, og en Bestemmelse herom vil være at knytte til den Forfrist i § 9, hvorefter en lignende Afgang er forbeholdt dem, der for Tiden ere ansatte i den ved Loven af 27de Januar 1852 omhandlede 5te Klasse, som er udgaaet af nærværende Lovforslag.

Naar dette Forslag vedtages, ville de Postmestre, hvis Løn bestemmes til under 1,000 (1,200) Rd., være at henseende blandt de i § 5 omhandlede, saakaldte Postexpeditører. Sælles for alle disse er, at de, som Bestillingsmænd i Statens Tjeneste, bestyre et selvstændigt Posthuus, medens de Postanstalter, der ikke ere af en saadan Betydning, i Overeensstemmelse med § 10 bestyres af Private mod særligt Bederlag, der fastsættes ved Finantsloven. Forsaavidt Afkastet sætter et Antal af 18,000 Brevforsendelser om Aaret som Lavmaal for den Postanstalt, der skal opføres som selvstændigt Posthuus, skal Fleertallet dog foreslaae den lille Forandring heri, at Grændsen bliver 20,000 Brevforsendelser, og som Følge heraf ville Kvarndrup, Skodborghuus og Larm udgaae af de i § 5 opregnede Postexpeditioner, medens man for Gaabens Bedkommende billiger, at den der værende Postexpedition af de i Motiverne anførte Grunde bibeholdes i § 5.

Hvis Overpostmesteren behet i Kjøbenhavn skulde vedblive at bestaae, kunde der vistnok anføres ikke Lidet til Begrundelse af den i Afkastet foreslaaede Forandring med Hensyn til Jernbanepostcontoirets Stilling. Men Fleertallet kan ikke ansee det for rigtigt eller hensigtsmæssigt at opretholde det nævnte Embede. Det er først blevet oprettet i 1850, medens Chefene for de enkelte Afdelinger af Kjøbenhavns Postcontoir, de nu værende Overpostcontrollører, for den Tid vare selvstændige Postmestre, der stode lige under Generalpostdirecteuren. Der var den Feil ved den daværende Ordning, at Postinspecteuren, som deels er et Mellemled mellem Overpostbestyrelsen og de enkelte Postmestre, og deels controllerer disse